

SADRŽAJ

UVODNIK

BISKUPOVA USKRSNA ČESTITKA 2

PAPINA PORUKA
ZA SVJETSKI DAN BOLESNIKA 5

TJEDAN SOLIDARNOSTI
S CRKVOU U BOSNI I HERCEGOVINI 6

MIRISI USKRSA 7

JEDNOM MISIONAR,
UVIJEK MISIONAR 8

SUSRET ZBORAŠA 14

PREMINUO JURE NIKŠIĆ 15

HODOČAŠĆE GOSPIČKOG DEKANATA
NA UDBINU 17

SASTANAK ŽUPNIH PASTORALNIH
VIJEĆA ŽUPA L. OSIK I Š. KULA 19

SASTANAK RODITELJA
PRVOPRIČESNIKA I KRIZMANIKA 20

RATNI VIHOR U GOSPIĆU I OKOLICI 21

SVETI JOSIP 22

HKUD ŠIROKA KULA 24

PUTOVIMA SVETACA - PADOVA 25

DAROVI ZA CRKVU I MISIJE 27

NAJAVA DOGAĐAJA U ŽUPI 28

IMPRESSUM

Urednik:

Luka Blažević

Ovaj broj uredili:

Luka Blažević

Ivan Nekić

Tomislav Klarić

Ivana Đapić

Milica Jerković

Leonarda Ružička

Draženko Tomić

Jure Robert Nikšić

Vedrana Dramac

Lektorica:

Katica Marković, prof.

Nakladnik:

Župa sv. Josipa Lički Osik

53201 Lički Osik

Tel. ++385-53-672-480

Fax.: ++385-53-639-257

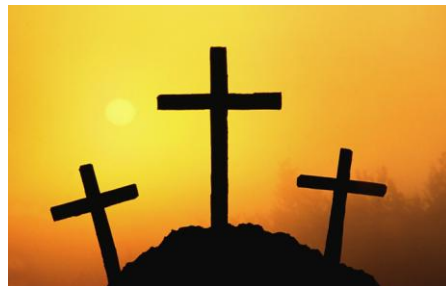
e-mail: luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

PBZ 2340009-1100145366

Tisak:

Alfa-comerce, Zagreb

BISKUPOVA USKRSNA ČESTITKA 2014.

Dragi vjernici!

I vjernik i nevjernik postavljaju si često pitanje: „Pa što nam se to događa?“ Doista i naš narod u ovo vrijeme zabrinuto gleda u svoju budućnost. Iz tog osjećaja bezizlaznosti i besperspektivnosti vjernik u svojoj vjeri nalazi odgovor a formulirao ga je sv. Pavao riječima: „Koji Boga ljube sve ih jača u dobru“ (Rim 8, 28). Tom nadom on je opečaćen na krštenju kada je primljen u zajednicu vjernika riječima: „Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga!“ Time je stavljen na put koji će imati mnogo postaja ali koji vodi nepogrešivo, Božjom navigacijom, na našu konačnu adresu – Presveto Trojstvo, a to znači u život koji je vječan i sretan.

Formula Božjega vječnog i sretnog života je u tome što je on troosoban, ali se svaka od triju osoba u potpunosti, bez zadržke, predaje u ljubavi drugoj osobi. Savršeno predanje drugoj osobi i savršeno primanje druge osobe možemo s pravom nazvati savršena ljubav. Možemo to nazvati i formulom života i vječnosti. Ta formula uspješno djeluje svuda gdje je ljubav, i ona poput nepogrešive „navigacije“ vodi u vječnost i sreću, u zajedništvo s Presvetim Trojstvom.

Život se očitovao u svijetu ondje gdje je međusobno davanje/primanje. Budući da je čovjek stvoren na sliku Božju, kod njega je to davanje slobodno pa ga nazivamo darivanje. Otklon od života i usmjerenost prema smrti događa se kada zataji ta formula. U čovjeku se to dogodilo kada se - primivši dar života i vječnosti - okrenuo od Boga, kada je zatajilo uzdarje. U Kristu se čovjek okrenuo potpunim darivanjem Bogu i zato je po njemu za svakog čovjeka stiglo novo proljeće, kako govori liturgija. Takvim darivanjem onda kada ga je svijet svojom logikom napustio i osudio, u Kristovom ljudskom tijelu izvojevana je pobjeda života. Uskrsnuo je!

Bog je poput Dobroga oca iz evanđeoske prispodobe koji će rado primiti svakog svog sina, svakog čovjeka koji mu se obrati, koji mu se nošen Kristovom ljubavlju okrene. Svi oni koji u sebi osjete potrebu da se poput izgubljenog sina vrate svome ocu, postat će dionici zajedništva koje je u Presvetom Trojstvu, bez obzira koliko su odlutali (sagriješili). Oni koji i dalje grade na sebi, a ne na predanju Bogu i ljudima, zaostaju na tom putu prema vječnosti a Isus za takve kaže da će teško

ući u kraljevstvo nebesko. U njima ne funkcionira ta Božja navigacija, formula života i sreće.

Naša Biskupija svoj godišnji pastoralni plan izvršava pod geslom: „Odgoj za slobodu u znaku križa.“ To znači da želi voditi čovjeka od njegovih početaka pa do kraja zemaljskog života da raste i razvija se u sposobnosti da živi i radi po toj trojstvenoj formuli života: biti sposoban primiti druga i darovati mu se. To je zadatak Crkve, obitelji i društva općenito. Iako društvo često zakazuje, Crkva ne smije nikada u tome zakazati. Obitelj je najplodniji vrt gdje odgojne vrijednosti najbolje rastu i donose plodove. Pri tome valja paziti da se proces rasta i jačanja u primanju/darivanju odvija u duhu slobode jer je to zacrtano u „projektu“ slike Božje koja je u nama. Tom rastu u slobodi treba ostati vjeran u svakoj poteškoći, kao što je to posvjedočio Krist i na svom križu, koji je u slobodi prihvatio i s kojega je – sa sviješću da mu se Otac i tada savršeno predaje – predao se (darovao) Ocu: „Oče u ruke tvoje predajem duh svoj!“ Tako je osuđenik na smrt, smrt nadvladao i stekao neuništivi život i vječnu sreću. U njemu je izvojevana pobjeda za svakog čovjeka.

Ova uskrsna poruka pisana je za vjernike. Zacijelo bi je nevjernici teško razumjeli. No, želim na kraju reći da je Božja ljubav razlivena u svim stvorenjima i ona o njoj govore. Nju može osjetiti u svijetu svaki čovjek, pa i onaj koji nije primio dar vjere. Ta ljubav može također voditi prema izvoru

ljubavi i života, prema Bogu, što se zacijelo u mnogo slučajeva događa. I nevjernik može imati dio one naše kršćanske sigurnosti koju je izrazio sv. Pavao u već navedenom tekstu: „Koji Boga ljube sve ih upućuje na dobro.“ Bez obzira u kakvim se prilikama ili neprilikama našli, sve nam one mogu biti na pomoći da činimo dobro, da iziđemo još jači, sposobniji za dobra djela. Moglo bi se to na neki način reći i tako da se ispusti riječ Bog (koji ljube...) jer već time što ljube povezani su s (nepoznatim) Bogom jer Bog je ljubav.

Vjernik će bar naslutiti narav te ljubavi razmišljajući o otajstvu Presvetog Trojstva, shvatit će sudbonosnu odluku čovjeka da se odijeli od toga kruga ljubavi i života, čime se usmjerio prema smrti; osjetit će bogatstvo Božjega dara po Kristovom darivanju sve do raspeća na križu. To je savršeni dar Bogu i čovjeku i savršena pobjeda života.

S Kalvarije se na sve četiri strane svijeta širio sve do danas, a nastavit će se širiti do vijeka radosni poklik: „Isus je uskrsnuo!“ Po njegovom uskrsnuću svaki čovjek dobio je šansu da se i sam okrene prema životu. Radost koja je tog uskrsnog jutra obuzela apostole, neka se razlije i u srca svih vjernika naše biskupije.

Radosne vazmene blagdane želi vam Vaš biskup Mile Bogović

U Gospiću, na Blagovijest 2014. Godine

PAPINA PORUKA ZA 22. SVJETSKI DAN BOLESNIKA

Vjera i ljubav: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16)

Draga braćo i sestre!

1. U prigodi 22. Svjetskog dana bolesnika koji ove godine ima za temu Vjera i ljubav: "I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16), obraćam se na poseban način bolesnicima i svima onima koji im pružaju pomoć i negu. Crkva u vama, dragi bolesnici, prepoznaje posebnu Kristovu prisutnost. To je istina. Kada trpimo on je uz nas, štoviše, on je u našem trpljenju. On zajedno s nama nosi njegov teret i otkriva mu smisao. Kada je Božji Sin uzašao na križ uništio je samoću patnje i rasvijetlio njezinu tamu. Nalazimo se tako pred misterijem Božje ljubavi prema nama, koja nam ulijeva nadu i hrabrost: nadu, jer se u Božjem naumu ljubavi i sama noć boli otvara uskrsnom svijetlu; te hrabrost, da se možemo sa svim protivštinama i teškoćama nositi u njegovu društvu, zajedno s njim.

2. Utjelovljeni Sin Božji nije uklonio iz ljudskog iskustva bolest i trpljenje, već je, preuzevši ih na sebe, preobrazio ih i dao im pravi smisao. Dao im je pravi smisao zato jer posljednju riječ nemaju bolest i trpljenje nego novi život u punini; preobrazio ih, jer u jedinstvu s Kristom ne moraju više biti negativni već mogu postati pozitivni. Isus je put i s njegovim Duhom možemo ga slijediti. Kao što nam je Otac darovao Sina iz ljubavi i Sin darovao sebe iz iste ljubavi, i mi možemo ljubiti jedni druge kao što je Bog nas ljubio, dajući život za braću. Vjera u Boga postaje dobrota, vjera u Krista respetoga daje nam snage da ljubimo do kraja, čak i svoje neprijatelje. Dokaz istinske vjere u Krista je sebedarje i širenje ljubavi prema bližnjemu, osobito prema onima koji to ne zaslužuju, prema onima koji trpe i prema onima koji su marginalizirani.

3. Po krštenju i potvrdi pozvani smo suobličiti se Kristu, Dobrom Samarijancu svih onih koji pate: "Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću" (1 Iv 3, 16). Kada s nježnošću pristupamo onima koji su potrebiti skrbi, mi unosimo nadu i Božji osmeh u proturječna svijeta. Kada velikodušno posvećivanje drugima postaje prepoznatljivo obilježje našeg djelovanja, tada otvaramo prostor Kristovu srcu i uživamo u njegovoj toplini, te time pružamo naš doprinos dolasku Božjeg kraljevstva.

4. Da bismo rasli u nježnosti, u osjetljivoj ljubavi ispunjenoj poštivanjem prema drugome, imamo jedan pouzdan kršćanski uzor na koji možemo sa sigurnošću upraviti pogled: to je Majka Isusova i Majka naša, koja je uvijek pozorna na Božji glas i na potrebe i teškoće svoje djece. Nošena božanskim milosrđem koje se u njoj utjelovilo, Marija zaboravlja samu sebe i nesebično hita iz Galileje u Judeju da se susretne i pomogne rođakinji Elizabeti. Ona se zauzima kod svog Sina na svadbi u Kani, kada vidi da na gozbi ponestaje vina. Ona nosi u svom srcu, na svom životnom putovanju, riječi starca Šimuna koji je preokao da će joj mač probosti dušu i nepokolebljivom snagom stoji podno Isusova križa. Ona zna kako se prelazi taj put i zbog toga je Majka svih bolesnika i patnika. Možemo joj se s pouzdanjem i sinov-

skom odanošću utjecati, sigurni da će nam pomoći, da će nas podupirati i da nas neće napustiti. Ona je Majka rassetog i uskrslog Krista: stoji uz naše križeve i prati nas na putu prema uskrsnuću i punom životu.

5. Sveti Ivan, učenik koji je s Marijom stajao pod križem, pomaže nam vratiti se izvorima vjere i ljubavi, srcu Boga koji je "je ljubav" (1 Iv 4, 8.16). On nas podsjeća da ne možemo ljubiti Boga ako ne ljubimo braću. Onaj koji s Marijom stoji pod križem uči ljubiti kao što ljubi Isus. Križ je "sigurnost vjerne Božje ljubavi prema nama. Ta je ljubav tako silna da ulazi u naš grijeh i oprašta ga, ulazi u naše trpljenje i daje nam snagu da ga podnosimo. Ta ljubav ulazi i samu u smrt da je pobijedi i da nas spasi... Kristov križ poziva nas također da dopustimo da nas ta ljubav obuzme, uči nas uvijek promatrati drugoga s milosrđem i ljubavlju, napose one koji pate, koji trebaju pomoć" (Križni put s mladima, Rio de Janeiro, 26. srpnja 2013.).

Povjeravam ovaj 22. Svjetski dan bolesnika Marijinu zagovoru, da ona pomogne svim bolesnicima da podnose svoje trpljenje u zajedništvu s Isusom Kristom i bude na pomoć svima onima koji se za njih brinu. Svim bolesnicima, zdravstvenim djelatnicima i dragovoljcima koji im pomažu od srca udjelujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 6. prosinca 2013.

Papa Franjo

TJEDAN SOLIDARNOSTI S CRKVOM U BOSNI I HERCEGOVINI

*Biti učenikom
znači nositi
drugima
Isusovu ljubav.
(Evangelii Gaudium, 127)*

Tjedan solidarnosti
i zajedništva
s Crkvom i ljudima
u Bosni i Hercegovini
2014.

Korizmena akcija "Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini" održan osmu godinu zaredom, u tjednu od 17.3.2014. – 23.3.2014.

Mons. Josip Mrzljak, predsjednik Hrvatskog Caritasa, u prigodnoj poslanici ističe kako je svrha pokretanja ove akcije, na zajedničku inicijativu Hrvatske i Bosanskohercegovačke biskupske konferencije, "posvijestiti okolnosti u kojima žive Katolička Crkva i Hrvati, prikupiti materijalnu pomoć koja se usmjerava prema biskupijskim i nacionalnom Caritasu u Bosni i Hercegovini te posvjedočiti duhovno i molitveno zajedništvo, otvorenost i razumijevanje za potrebe naše braće i sestara u Kristu."

Mons. Fabijan Svalina, ravnatelj Hrvatskog Caritasa, poziva sve vjernike i ljude dobre volje da podrže ovu akciju novčanim darom prema svojim mogućnostima i molitvom. Mons. Svalina ističe: "Moto ovogodišnje akcije preuzet je iz Papine pobudnice Radost evanđelja i poziva nas da budemo pravi učenici, a pravi se učenik prepoznaje po ljubavi. Ljubav kojoj nas je Krist učio daje život i njeguje prijateljstvo, prepoznaje potrebe bližnjih, traži i ima na srcu dobro svijetu koji su nam dani za braću i sestre u Kristu."

Mirisi Uskrsa

Brojna su istraživanja pokazala kako postoje neki specifični mirisi koji u nama ljudima izazivaju osjećaj sreće i čine nas ljubaznijima nego inače. Na primjer miris tek ispečenog kruha. Miris je to koji ispuni cijelu kuću. Kako je samo divan kruh radila moja majka. Veliki. U jako velikoj tepsiji jer nas je bila puna kuća, a i netko od susjeda je stalno svraćao pa da ne bi kojim slučajem djeca ostala bez kruha. Mama je miješala crno raženo brašno, s onim kupovnim bijelim. Da je kojim slučajem kruh uspio izdržati 3 dana a da ga se ne pojede, sigurno bi još uvijek bio sočan i mekan. Da mi ga je sada zagristi, samo jedna šnita bi utažila ovu žudnju.

Kakvi su tek mirisi ispunjavali svaki kutak stare kuće kad se kuhao pršut za Uskrs. Pa se onda taj kuhani pršut umiješao u tijesto i pekao u rolu. Sjećate li se tih mirisa? Miris toplog kruha, miris kuhanog pršuta i miris pečenog mesa. Odmah mi se usta ispune slinom. Ma koji parfem, nema tog parfema koji tako budi moja osjetila. A tek zvukovi... Drva su pucketala u šporetu, iskre su frcale jer je vatra morala biti jaka, užurbanost po kući, svatko je nešto radio, spremao, glancao, privređivao ... a nama djeci nije bilo teško donijeti ni drva ni triješća za vatru, niti oprati suđe, niti otrčati pokupiti jaja s gnijezda. Ta će se jaja onda farbati, poneka premazati slaninom, i po njima ćemo lijepiti razne sličice. Sve je neko uzbuđenje bilo u nama. Spremala se gozba. Dolazio je Uskrs. Tada još nismo znali što to znači, ali smo znali da je to veliko veselje i veliko slavlje jer je Isus uskrsnuo. Slavilo se uskrsnuće čovjeka koji je umro. Kako je to moguće, pitali smo se tada...

Vrijeme odricanja i posti primaklo se kraju, Korizma je završavala, neće više biti večernih priča moga oca kako je Isus, sin Božji, četrdeset dana bio iskušavan u pustinji, kako se je susretao sa zlom i kako ga je pobijedio unatoč svim lijepim riječima, obećanjima, varkama, zamkama i kušnjama kojima je bio podvrgavan. Kazivao je otac o Isusovom uskom i trnovitom putu, o pro-

valijama koje su mu prijetile, o pokori i odricanjima, i kako nikad nije posumnjao u Duha svetoga koji ga je pratio. Njegova je vjera i ljubav u Oca bila nepresušna, bila je izvor Njegove snage da izdrži sve patnje.

Pitam se sad u ovom pred Uskrsnom vremenu zar i mi obični ljudi nismo u svojevrsnom iskušenju. Zar se i mi svakodnevno ne susrećemo s iskušenjima, sa slatkorječivim ljudima, s lažnim obećanjima, s varkama i zamkama. Hodajući ponekad uskim i trnovitim putovima, silno se bojeći provalije, uspijevamo li odoljeti čaroliji lijepog i lagodnog života. Prevare li nas riječi bez težine i značenja. Zavede li nas povjerenje u nekog drugog, od nas lukavijeg i moćnijeg, jer taj nas zavodnik napada baš tamo gdje smo najranjiviji, tamo gdje su naše potrebe i želje. Tamo gdje su glad i žeđ, neimaština, zdravlje, ljubav...

Sjetimo li se u tim trenucima zavodjenja i iskušenja 10 Božjih zapovjedi i onoga što nam je Gospodin poručio?

Nemojmo biti lijeni,
Nemojmo poželjeti tuđih stvari,
Ne ukradimo,
Ne sagriješimo bludno,
Nemojmo ubijati,
Budimo umjereni u jelu i piću...

Držimo li se ovih Božjih riječi? Uspijevamo li svladati barem poneke svoje slabosti? Nosimo li strpljivo nevoljeni i težak križ života? Ako bismo se to zapitali svaki put kad odlučujemo o nekoj nama bitnoj stvari, sigurno bismo imali manje životnih promašaja i manje bismo grijeshili.

No Uskrs treba uvijek dočekivati s radošću i nadom, jer Isus nam je svojim veličanstvenim djelima i odlukom darivanja svog životom za otkup naših grijeha, ulio nadu kako poslije smrti postoji uskrsnuće. Svojim nam je životom poslije smrti ulio radost i vjeru u vječni život.

Želim vam dom pun dječje graje i razigranosti. Želim vam dom pun dragih ljudi i blagdanskih mirisa. Želim vam sretan Uskrs.

Vesna Čorak

JEDNOM MISIONAR, UVIJEK MISIONAR

(intervju Nives Muše)

Danas više nego ikada svijet treba misionare, misionare otvorena srca, misionare duha spremnog na prihvaćanje drugog čovjeka. Uzor misionara svima nama je Isus iz Nazareta. On je sam, uoči svoje muke, prinio sebe samoga svijetu. Baš on je postao kruh razlomljen za život svijeta. I za to sve nas poziva da se zagledamo u njega prisutnoga u oltarskom sakramentu i da mi sami postanemo kruh koji će se lomiti za druge.

Često se kaže da je misionarski poziv – poziv u pozivu, odnosno, Bog kao da zove po drugi put skoro kao Samuela po tri puta. Čitali smo u vašem prošlom intervjuu da ste još kao bogoslov razmišljali o misijama, pa je došao rat i vaše misijsko područje bilo je Lika. Kad se opet probudio misionar u Vama? I zašto i drugi put u Kongo?

Misija u Lici još uvijek traje, Lika je velika kao i misijsko polje djelovanja. Mogu reći da je došlo vrijeme da župa može nakratko bez župnika i biskupija bez ravnatelja Caritasa, ne zbog nezamjenjivosti već zbog mogućnosti adekvatne zamjene. Prošle godine započeli smo s gradnjom škole, ove godine trebalo je završiti gradnju, staviti krov, okrečiti i pripremiti za djecu. Zahvaljujem župljanima što su svojim prilozima sudjelovali u izgradnji škole, prenosim i zahvale djece.

Što mislite da je najveća potreba ljudi u Kongu?

Posao. Kad bi imali dovoljno posla ne bi bilo gladi. Djeca ne bi umirala od gladi i anemije (jedu jednoličnu hranu), majke umiru pri porodu zbog anemije i slabe is-

hrane, tu je i malarija. Malarija se uspješno liječi, ali ambulante su daleko, a i lijekovi su skupi. Poslom bi dobili hranu i lijekove.

Kakvo je njihovo poimanje braka?

U mjestu u kojemu smo bili svi su kršćani i žive kršćanski brak. Obitelji su mnogobrojne imaju petero i više djece. Žive u jako lošim uvjetima, spavaju na zemlji, loše jedu.

Kakav je odnos prema djeci? Je li djeca rade, da li ih iskorištavaju, ima li djece bez roditelja? Jesu li djeca u Africi blagoslov ili izvor radne snage?

Djeca rade i imaju odgovornosti u skladu sa svojim godinama. Redovito čuvaju mlađu braću i sestre i to po čitavi dan, ne samo na nekoliko sati. I kad su na nastavi brinu o svojoj braći i sestrama. Oni iako maleni i ne razumiju gdje su ali znaju da trebaju biti tiho dok ne završi nastava. Često velik dio nastave i prespavaju. Tako razredi broje i po 70 učenika. Nastava se održava skoro pa pod vedrim nebom, imaju samo zaklon od sunca. Klupa i stolica nemaju, sjede na zemlji sa bilježnicama i olovkom u rukama, drugih knjiga nemaju.

Oni malo veći i jači pomažu roditeljima u nadničarenju. Ima i djece bez roditelja, njih prihvaća rodbina i o njima brine. Iako žive u lošim uvjetima oni su radosni, zadovoljni, skromni, iskreni, ne žale za onim što nemaju. Nisu ljubomorni ni zavidni. Cijene školu, to je za njih vrijednost, budućnost o kojoj sanjaju. Znati čitati i pisati znači ne biti gladan.

Unatoč siromaštvu, pjesma im je na usnama?

U školu nose uniforme kako se ne bi vidjele razlike između manje i više siromašnih, a tako se donekle i vodi računa o higijeni. Roba koju nose van škole je prljava i pokidana, a cipela ni nemaju, hodaju bosu. S obzirom na crvenu zemlju nemoguće je ostati čist. Da, pjesma im je na usnama, uživaju pjevati i plesati, imaju nevjerojatan osjećaj za ritam. Maleno dijete tek prohodalo, giba se u ritmu.

Jeste li osjetili »afričku dušu«?

Afrička duša. To je nešto što Afrika ima, a nijedan drugi kontinent nema. To je jedan spoj njihova tradicionalnog, animističkog vjerovanja, življenja u suglasju s prirodom, sa svim potrebama koje čovjek ima, i sve je to nekako spontano, ples, pjesma, sve to teče... Da, svega toga ima, kršćanstvo su utkali u „svoju kulturu“. Prvi misionari trebali su mnogo ustrajnosti, strpljenja, jake vjere i biti im primjer nasljeđivanja Krista. Živjeti i raditi ovdje, donositi im Krista nije nimalo lako. Misionari su učinili da njihov način svakodnevnog života spoje s vjerovanjima i naukom Katoličke Crkve.

Kakva ste iskustva stekli u misionarskom radu? Kaže se: Jednom misionar, uvijek misionar... vrijedi li to i za Vas?

Iskustvo je veliko, najviše participiram ja, a nadam se i da će i svi oni koji budu gledali slike i slušali o životu u Africi. Možemo zahvaliti Bogu na svemu što imamo. Najveća spoznaja je opet vidjeti Boga u čovjeku, uvažavati ga i poštivati jer je čovjek, jer ima svoje dostojanstvo. Ovdje to često zaboravljamo zbog pustih maska koje navlačimo, zbog onoga što imamo, ili želimo biti, ili glumimo da jesmo.

Ovdje je moje poslanje očito, ovdje u potpunosti nasljeđujem Krista i On je bio sa siromašnima, napuštenima, bolesnima. Nije isto siromaštvo Afrike i Europe.

Njihovi običaji koji su vas se posebno dojmili?

Ples i pjesma, posebno na Svetoj Misi. Koliko radosti, iskrenosti i veselja. Nigdje prije nisam doživio da se netko tako raduje Božjoj prisutnosti.

Kakvo je vaše molitveno iskustvo u Africi? Je li molitva u Africi drugačija?

Jest drugačija je. Čovjek je bliži Bogu, bliži je sebi svojoj biti. Ima vremena biti sa samim sobom, sa svojim Bogom. Sve mi ukazuje na Boga Stvoritelja: priroda, ljudi, djeca, radost, iskrenost...

Kakvu poruku može Afrika dati Europi?

Vratiti se na izvore. A Izvor i počelo svega je Bog. Nema života bez Boga. Boga ne može zamijeniti bogatstvo, materijalna dobra. Čovjek želi biti sretan i slobodan. Zarobljen teško. Europu i Afriku možemo usporediti s biblijskom slikom Lazara i bogataša. Bogataš je imao sve, a što mu je to koristilo.

Kako ocjenjujete misijsku svijest u našoj Crkvi?

Misijska svijest Crkve u Hrvata je vrlo razvijena. Poznati smo kao narod koji je uvijek spreman pomoći, osjetljivi smo za potrebe drugih. Hrvati ne daju samo od svog viška, već od sebe, imaju veliko srce, a ono je još veće kad znaju gdje ta pomoć ide.

Koja je vaša poruka župljanima?

Pozivam Vas na zajedničku molitvu za sve misionare i misionarke diljem svijeta. Neka i Bog pozove iz naše župe mladiće i djevojke, koji bi se htjeli žrtvovati kao misionari u dalekim zemljama. Trebamo biti misionari Božje ljubavi. Drugi Vatikanski Koncil u dekretu „Ad Gentes“ poučava nas: „Crkva u hodu jest misionarska po svojoj naravi, jer potječe iz slanja Sina i slanja Duha Svetoga po odluci Boga Oca.“

Biti misionar nije samo izazov za časne, svećenike ili redovnike. Ne znači to da svi trebamo ići u daleke zemlje! Biti misionar je poziv od samog Boga upućen svakome od nas. Jednu zadaću imaju biskupi, svećenici, redovnice, a drugu laici, ali ova misijska služba uz molitvu i suradnju cijele Crkve, jest jedna i ista svagdje i u svim okolnostima (usp. AG br.6).

Župnik vlč. Luka s djecom ispred škole u Kongu u veljači 2014.

SUSRET ZBORAŠA GOSPIČKO-SENJSKE BISKUPIJE

U subotu, 1. ožujka u dvorani Centra za kulturu u Ogulinu i u župnoj crkvi Sv. Križa priređena je duhovna obnova i godišnji susret članova pjevačkih zborova s područja Gospičko-senjske biskupije.

Na programu susreta okupilo se oko 250 osoba. Susret je započeo s molitvom Trećeg časa u dvorani centra za kulturu. Nakon kratkog pozdrava domaćina vlč. Roberta Zubovića, župnika i dekana ogulinskog prisutne je pozdravio u ime biskupa dr. Mile Bogovića, u ime organizatora generalni vikar mons. Tomislav Šporčić. On je istaknuo da se u ogulinskoj župi redovito dobro pjevalo i redovito vježbalo crkvenoliturgijsko pjevanje. Pa i nakon II. Svjetskog rata kada su mnogi laički orguljaši nisu mogli iz političkih razaloga previše se angažirati u crkvama. U Ogulinu su bili župnici, ali i časne sestre koje su bile osposobljene za vođenje pjevačkog zbora. Posebno je pozdravio gosta predavača vlč. mr. Sašu Ilijića, doktoranta muzikologije na akademiji u Ljubljani.

On je održao poduže predavanje o temi: Uloga zbora uz obraćenju (svetosti) župne zajednice. Isti je prošao dijelove Svete mise te se kod svakog dijela posebno zadržao i istaknuo važnost liturgijske pjesma koja ga na svoj način tumači i pomognje njegovo doživljavanje. U drugom dijelu u stilu razgovora istaknuo je određene probleme koji se mogu javljati između župnika i

zbora, između zborova u župama gdje postoji više zborova, posebno između redovito zbora stajijih i zbora mladih. Istaknuo je presudnu ulogu župnika i njegovu odgovornost što se tiče izbora repertuara pjevanja te mjesta gdje se pjeva. Istaknula se je potreba formacije samih voditelja pjevanja, ali i formiranje mladih kadrova da po odlasku starijih ima netko tko ih može naslijediti. Zbor je u svakom slučaju samo dio zajednice. On pjeva ne samo za zajednicu nego i svaki pjevač pjeva i sam sebi. On služi i pjevačima ali i čitavoj zajednici da može rasti u svetosti da može, kako je to na svoj način naglasio umirovljeni papa Benedikt XVI., pomoći zajednici da svojom skladnom liturgijom navješćuje evanđelje. I nema ničeg tako moćnog tko može bolje navješćivati evanđelje nego li je to bogoslužje.

Nakon programa u dvorani pošlo se je u župnu crkvu gdje se slavila sv. Misa. Misu je predvodio također predavač mr. Saša Ilijić uz suslavlje desetak svećenika. Na misi je pjevanje predvodio domaći zbor župe Sv. Križa pod vodstvom dirigenta udruženog zbora Gospičko-senjske biskupije te dirigenta Senjskog zbora g. Ivana Prpića – Špika.

Nakon euharistijskog stola slijedio je obiteljski ručak koji je bio pripremljen u velikoj dvorani ogulinske župe. Iz naše župe na susretu su sudjelovali: Tomislav i Andrijana Klarić i Milica Jerković.

PREMINUO JURE NIKŠIĆ

Nakon duge i teške bolesti u noći na četvrtak umro je Jure Nikšić, dobri duh Široke Kule. Ispraćaj dragog našeg pokojnika bio je u petak 7. ožujka u 15 sati na mjesnom groblju u Širokoj Kuli. Obred sprovoda vodio je župnik Luka Blažević uz suslavlje mons. Mile Čančara, župnika i rektora katedrale u Gospiću, Marinka Miličevića, biskupijskog kancelara i Stipu Zeba, župnika u Korenici.

Za dragog pokojnog Juru mogu se reći samo riječi hvale. Bio je veliki dobročinitelj Crkve, ne samo u svojoj župi, nego u svim župama gdje je odlazio, ostavljao je svoj dar. Sam Jure je govorio o tri puta koji su potrebni za spasenje:

1. Treba znati što treba vjerovati;
2. Treba znati što treba željeti;
3. Treba znati što treba činiti.

Kome nije pomogao za vrijeme rata to je radio poslije svakim danom, a sve na dobrobit Crkve. Uz riječi Psalm 31,1-

6, U ruke tvoje predajem duh svoj, oprostili smo se od svima dragog Jure. Ovaj psalam opet pokazuje veliko povjerenje u Boga unatoč dubokoj žalosti i patnji, boli zbog rastanka.

Isus je rekao: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" Tako je i Jure vratio svoj život u Božje ruke. Kao što je Bog njemu podario život, sada ga je on vratio. Kakav bogat i plodonosan život je živio! Znao je što treba vjerovati i činiti.

Nakon obreda sprovoda svetu misu zadušnicu predvodio je vlč. Marinko Miličević. Treba se posebno istaknuti da umjesto vijenaca sve se dalo kao dar za crkvu. Za vrijeme spuštanja u grob pjevala se pjesma Tebe Boga Hvalimo. Možemo reći da će Jure nedostajati svima nama, a posebno u našim crkvama gdje je sa svom radošću predvodio molitvu i pjevanje. Vjerujemo da nas sada gleda sa nebesa. (Tomislav Kalić)

U petak 7. ožujka na mjesnom groblju u Širokoj Kuli oprostili smo se od našeg brata Jure Nikšića. Ispratili smo velikog i malog čovjeka, a bio je i malen i velik po svojoj skromnosti i poniznosti. Uz ožalošćenu obitelj na ispraćaju su se okupili njegovi suseljnici, a i mnogi ljudi iz okolnih mjesta jer je Jure bio nadaleko poznat, osobito među vjernicima, po svom osobitom načinu života, širenju Božje riječi i svekolike dobrote.

Ne znam da li je ispraćaj bio dovoljno veličanstven i dovoljno skroman da bi

bio dostojan našeg Jure, ali znam da su nam svima srca bila ispunjena i tugom i ponosom, a i svojevrsnim ushićenjem, duboko uvjereni da Jure uz pjesmu anđela polako putuje prema kraljevstvu Božjem. Ispratili smo ga hvaleći i slaveći Boga molitvom i pjesmom, onako kako je on to običavao raditi za života, nadajući se da će se i u nas urezati pečat Jurine snažne, duboke i iskrene vjere i ufanja. (Katica Marković)

HODOČAŠĆE GOSPIĆKOG DEKANATA NA UDBINU

Vjernici Gospićko-senjske biskupije tijekom korizme, treću godinu za redom, svake nedjelje po jedan dekanat, hodočaste u Crkvu hrvatskih mučenika na Udbini. Na prvu korizmenu nedjelju, 9. ožujka 2014. u Crkvu hrvatskih mučenika, „u duhovnu katedralu cijele nacije“ (kako napisao Biskup njezin graditelj), na Udbinu hodočastili su vjernici prvostolnog gospićkog dekanata. Okupilo se više od 300 vjernika sa svojim župnicima.

Križni put predvodio je mons. Mile Čančar, župnik i dekan gospićki, a tekstove su čitali vjernici iz pojedinih župa. „Crkva hrvatskih

mučenika simbolizira sve križeve koje su naša braća hrabro ponijeli na svom križnom putu, za sebe i za svoj narod.“ Uključili smo se i mi u tu povorku s uspomenom na njih „uvjereni da je ključ vječne sreće i života znati živjeti i umrijeti za druge“ (Biskup). Nakon križnog puta molitvu sv. krunice animirao je biskupijski kancelar vlč. mr. Marinko Miličević, a pojedina otajstva predmolili su vjernici. Svećenici su bili na raspolaganju za ispovjed. Sv. misu predvodio je gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović, u zajedništvu sa svećenicima dekanata te domaćim žup-

nikom i upraviteljem svećišta mons. mr. Tomislavom Rogićem i suradnikom u župi vlč. Jurom Tutekom. Na početku je biskupa, svećenike i sve vjernike pozdravio mons. Rogić, a potom je dekan mons. Mile Čančar predstavio dekanat: „... Prvostolni gospićki dekanat broji osamnaest župa u kojima pastoralno djeluju: u Perušiću i Kaluđerovcu mons. Josip Mustać, u Ličkom Osiku i Širokoj Kuli vlč. Luka Blažević, u Bilaju, Ličkom Novom i Ličkom Ribniku vlč. Zlatan Sušić, u Klancu, Aleksinici i Donjem Pazarištu vlč. Ivica Miloš, u Donjem i Gornjem Kosinju vlč. Ivan

Hodak, u Smiljanu, Bužimu, Trnovcu i Brušanima vlč. Nikola Turkalj, koji je i ekonom Biskupije i predsjednik Katehetskog ureda, u župi Baške Oštarije vlč. mr. Marinko Miličević, koji je i kancelar biskupije te u župi Gospić mons. Mile Čančar i pastoralni suradnik, župski vikar – kapelan vlč. Josip Šimatović. U gospićkom dekanatu djeluju samo dijecezanski svećenici, nema svećenika redovnika. U dekanatu, odnosno u samom Gospiću, djeluju tri časne sestre Družbe Presvetog Srca Isusova iz Rijeke u Biskupskom domu; s nama je ovdje s. Robertina Medven. Prema statistici u 2013. godini bilo je: krštenih 111, vjenčanih 58, umrlih 240. Na ovom području živi: katolika 13.616, pravoslavnih 658, ostalih 177, svih ukupno: 14.451 vjernika... U daljnjem izvješću Dekan je naglasio „da je ovaj dekanat poseban, ne samo brojnošću župa i malim brojem svećenika – nego još više činjenicom da imamo samo jednog svećeničkog kandidata i to iz župe Donji Kosinj, sjeme-

ništarca Marka Grčevića i nijednog više, ni svećeničkih ni redovničkih, kako muških tako i ženskih...

U dekanatu redovito izlaze dva župna lista, u Ličkom Osiku „Providnost“, u Gospiću „Navještenje“ za Božić i tjedno poseban pastoralni listić – Blagovijest. U župama Smiljan, Bužim, Trnovac i Brušane također pastoralni listić te u ostalim župama u raznim župskim prigodama i slavljinama, posebice prigodom župnih zaštitnika te za veće blagdane i župska slavlja. Sva-ke subote se na županjskom radiju Gospić emitira vjerska emisija Glas Crkve u Lici.“ Mons. Čančar je na kraju pozvao sve na molitvu za nova duhovna zvanja i za duhovne i tjelesne potrebe svih vjernika našega gospićkog dekanata i čitave biskupije.

Biskup je na početku također pozdravio sve okupljene, pozvao da iskreno zastanu pred Bogom, pred njegovom velikom ljubavlju te da priznaju svoju grijeshnost i zamole oprostjenje. U propovijedi je pozvao na razmišljanje o izvoru živo-

ta, o njegovom smislu, o međusobnom primanju i darivanju...

Nakon sv. mise mons. Rogić pozvao je na program u dvoranu gdje je predstavio nekoliko detalja iz povijesti ovog kraja. Slijedilo je druženje uz okrjepu. Ojačani za nošenje svagdašnjih križeva iz ljubavi prema Bogu i braći ljudima i obasjani svjetlom naših mučenika u zajedništvu s njima i s proslavljenim Isusom Kristom vratili smo se s našeg udbinskog Tabora.

Iz naše župe skupilo se dvadesetak vjernika koji su zajedno sa vlč. Lukom hodočastili. Kao što je običaj da sve župe sudjeluju u liturgijskom slavlju na neki način, tako su se neki iz naše župe aktivno uključili u čitanje postaja križnog puta i molitvu vjernika. Sedmu postaju križnog puta čitala je Andrijana Piasevoli Klarić, dok je četrnaestu pročitala Milica Jerković. Treću molitvu vjernika pročitala je Petra Nikšić iz Široke Kule.

SASTANAK ŽUPNIH PASTORALNIH VIJEĆA ŽUPA LIČKI OSIK I ŠIROKA KULA

Na večer 14. ožujka u 19 sati u župnom dvoru održan je sastanak župnik pastoralnih vijeća župa Lički Osik i Široka Kula. Bio je predložen sljedeći dnevni red:

1. Molitva i razmatranje;
2. Čitanje zapisnika sa prošle sjednice;
3. Događaji u našim župama;
4. Proslava sv. Josipa, Uskrs je pred nama;
5. Razno.

Molitvu i kratko razmatranje vodio je vlč. Luka. Govorio je o pokorničkim djelima u korizmi tj. što to znači pokora uopće, a da bi ispravno shvatili smisao pokore, trebamo razumjeti i smisao korizme. Korizma nam je darovana da radosno dočekamo uskrsne blagdane. Župnik je istaknuo nekoliko važnih pojmova kojih se trebamo držati u korizmi, a to su POKORA, MOLIT-

VA, POST i ČINITI DJELA MILOSRĐA. Ako nas korizmena pokora ne vodi slavljenju Boga nego slavljenju sebe, bolje je takvu pokoru i ne počinjati. Jasno je to Isus rekao kad nas je pozvao na post u skrovitosti: "Kad posćite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima da poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. Ti naprotiv, kad posćiš, pomaži glavu i umij lice da ne zapaze ljudi kako posćiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." Isto vrijedi za molitvu i milostinju! Dakle, nije toliko važno odreći se nečega, nego nekoga, to jest sebe. I to radi drugoga, to jest Boga i bližnjega. A kad našu pokoru vodi ljubav prema Bogu, njegova će nas ljubav dovesti i do naših bližnjih i do nas sa-

mih. Neka nam ovo večerašnje razmišljanje bude novi poticaj u ispravnoj pokori koja će rezultirati promjenom našega života. Na našu osobnu korist, na dobro naše obitelji i našega naroda u cjelini, zaključio je vlč. Luka.

Nakon uvodnog razmatranja slijedilo je čitanje zapisnika sa prošle sjednice koji je pročitala vjeroučiteljica Ivančica Krpan. Nakon toga progovorilo se o proslavi sv. Josipa i Uskrsa koji je pred nama. Važno je istaknuti trodnevnicu koja je sada pred nama. Pred nama je hodočašće u Padovu 29.3., krizma 1. svibnja u 11 sati i Prva sveta pričest 1. lipnja u 11 sati. 3. svibnja je na Udbini susret obitelji naše biskupije pa bi bilo lijepo da se uključe sve obitelji te tako prodube svoj duhovni rast koji važan za izgradnju svakog čovjeka.

SUSRET RODITELJA I DJECE PRVOPRIČESNIKA I KRIZMANIKA

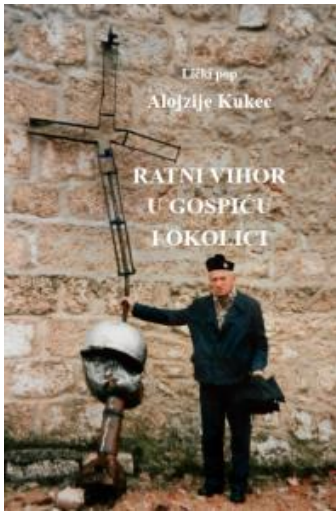

Nakon svete mise u ponedjeljak 17. ožujka koju je predvodio p. Marko Šop uslijedio je susret roditelja i djece koji se pripremaju za sakramente Pričesti i Potvrde. P. Šop je svima htio približiti Svetu obitelj kroz odgoj djece s kojim se susreće svaki roditelj. U odgoju je važ-

no da se zna da roditelj mora imati autoritet te da to djeca ne smiju zlorabiti. Ne treba djeci popuštati u nekim stvarima, tj. u onome što se njima prohtije, već ih treba odgajati, treba znati nekad reći NE ako se vidi da stvari ne idu dobro. Istaknuo je da i roditelji trebaju surađivati međusobno

kao muž i žena. Važno je da jedan drugog nadopunjuje u odgoju. Ne trebaju supružnicu međusobno optuživati jedno drugog ako dođe do neke razmirice, već trebaju razmišljati što ja kao muž ili ja kao žena mogu dati ovoj našoj obitelji da svima nama bude bolje.

RATNI VIHOR U GOSPIĆU I OKOLICI

U utorak 18. ožujka nakon trećeg dana pripreve, nakon svete mise, uoči našeg župnog zaštitnika sv. Josipa uslijedila je promocija knjige "ličkog popa" Alojza Kukeca Ratni

vihor u Gospiću i okolici.

O knjizi su govorili dr. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski, Ivica Mataija, ravnatelj Državnog arhiva u Gospiću, Mile (Nikica) Šušić-Tuta, branitelj iz Ličkog Osika te Goran Moravček, urednik i nakladnik knjige.

Biskup Bogović prvi je progovorio o knjizi te svima progovorio o vlč. Alojziju Kukecu. Bio je župnik Ličkog Osika, Ličkog Novog i Široke Kule te je tijekom rata bio duhovnik gospićke bolnice. Vlč. Alojzije proveo je u našem kraju tri desetljeća, služeći Bogu i narodu, poručio je mons. Bogović. Važno je za uočiti da knjiga predstavlja raz-

doblje od konca kolovoza 1991. do lipnja 1994. kad je lički pop, kako je sebe nazivao, dobio na upravu župu Selce. Biskup je o vlč. Alojziju izrekao povijesne stvari i događaje u kojima se i on zatekao sa tadašnjim senjskim kapelanom Lukom Blaževićem dok su obilazili ova područja.

Nakon našeg biskupa riječ je preuzeo Ivica Mataija koji je "ličkog popa" prikazao kao dobrog čovjeka koji se brinuo za svaku dušu. Istaknuo je da je knjiga podjeljena po poglavljima te da je vlč. Alojz pisao samo istinu, tj. ono što je doživio i čuo.

Nakon ravnatelja Državnog arhiva riječ je imao Mile Šušić-Tuta koji je govorio o ratnim stradanjima ovog mjesta kao i požrtvovnosti ljudi koji su na koncu uspjeli obnoviti ove sve naše župne i crkvene prostorije. **HVALA SVIMA.**

Na kraju je urednik knjige Goran Moravček progovorio o njoj samoj, tj. koliko ona znači za ovu župu i za ovaj kraj. Ona je i s druge strane jedan povijesni dokument koji trajno ostaje u suvremenoj povijesti hrvatskog naroda.

PROSLAVILI SMO NAŠEG ŽUPNOG ZAŠTITNIKA

U srijedu 19. ožujka proslavili smo našeg župnog zaštitnika sv. Josipa. Svečanu svetu misu u 11 sati je predvodio p. Marko Šop u koncelebraciji sa domaćim župnikom vlč. Lukom, dekanom i rektorom katedrale mons. Milom Čančarom, vlč. Zlatkom Sušićem, župnikom u Bilaju, vlč. Nikolom Turkaljem, biskupijskim ekonomom i vlč. Mustaćem iz Perušića.

Pater Marko se pogotovo osvrnuo na evanđelje, tj. kako je Josip postao muž Marijin. Govorio je o sv. Josipu, kako je cijeli život bio u čistoći i brinuo se o Svetoj obitelji. Kad je došlo vrijeme da ode sa ovog svijeta, razbolio se i Ma-

rija je ostala sama sa Isusom kao i danas mnoge obitelji. Marija, Isus i Josip prihvatili su volju Božju. Isus je znao što ga čeka, prihvatio je smrt na križu. Josip je živio u čistoći iako je bio muž Marijin i on je uzor svim svećenicima jer kao što Isus nije imao ženu i ostao u toj čistoći do kraja života, tako bi morali i svi svećenici jer nastavljaju djelo koje je On činio. Svećenici su nastavak Isusovog djelovanja. Najprije apostoli su krstili na početku Crkve. I kad se Crkva već toliko proširila više nisu stizali to raditi, pa su najprije zaredili đakone. Naš biskup je naš apostol i dobio vlast da propovijeda na svim župama i ima svete

mise. Naravno, on to ne može stići pa su župnici njegove produžene ruke.

Nikada ne smijemo govoriti protiv biskupa i svećenika jer ovaj svijet mrzi pastire zato što oni navještaju Krista, a ovaj svijet ga mrzi. Duh ovog svijeta najprije će učiniti da sve ljude okrene protiv biskupa i pastira, protiv onih o kojima ovisi naše spasenje. Jer da nema svećenika, tko bi odrješivao od grijeha, tko bi krstio djecu, tko bi doveo Isusa u Presvetom oltarskom sakramentu. Bez svećenika jednostavno bi bili prepušteni ovome svijetu i razbježali bi se kao ovce bez pastira i ne bi više znali ni tko smo ni što smo. Zato smo dužni moliti za svoje

pastire jer su oni nemoćni bez molitve Crkve. Isto tako bez molitve nema ni novih zvanja ni svećenika.

Bog ima svoje zamisli i sa malenim ljudima kao i sv. Josipom. Nije on bio neki školovan čovjek, imao je zanat, radio je sa drvetom, bio je snažan i vjeran Bogu. Ne može svatko čuti glas Božji, onaj koji psuje, onaj koji vidi crkvu jednom godišnje. Ali ljudi koji su u molitvi, oni koji svaki dan mole, pročitaju sveto Pismo, koji se trude živjeti kao sveti ljudi. Takve ljude Bog nadahnjuje da možemo opstati u ovom svijetu. Kada nas drugi napadaju, trebamo ostati mudri, ne vraćati istom mjerom nego da mudro ili šutnjom se odupremo zlu. Ali uvijek sa Božjom pomoću. Bez Boga mi smo potpuno propali, a sa Bogom možemo sve.

Josip je bio veliki vjernik, iz kraljevske obi-

telji, iz obitelji kralja Davida. Njemu je vjera bila sve i bio je spreman ostaviti sve i poći iz svoje kuće, ostaviti sve što je imao.

Možda je uzeo nešto alata što će mu trebati da nešto zaradi za prvu ruku kada dođu u državu u

kojoj nikad nisu bili. Zato je veliko pouzdanje važno, pogotovo danas kada nas svi plaše da ništa ne možemo, da smo gotovi, da ćemo propasti, da smo zaostali...Plaši nas duh ovoga svijeta da se odrekne Boga, da se odrekne spasenja i da propadnemo. Ali mi se nedamo. Mi ostajemo Božji. Sveti Josipe, ne napuštaj nas, brini se za nas!

Sveti Josip se brine za sve one koji ga zavičaju, i za materijalno kada je netko u teškim materijalnim problemima. Ima puno ljudi koji su svjedočili da im je molitva sv. Josipu pomogla. Riješili su im

se problemi jer je i on brinuo za svoju obitelj tako da je i danas zagovornik onih koji su ostavljeni sami. Josip nam uvijek treba.

Poslije Marije, Josip nam je najveći svetac. Nemojte nikada zaboraviti jer nam treba. Treba nam zagovor svetaca. Ne možemo mi sve sami jer sveci vide taj duhovni svijet, vide ono što je nama sakriveno očima. Znaju što nam treba, što treba moliti i kako nam pomoći. Zato nam oni jako trebaju. Mariju koju nam je Bog darovao za majku, isto tako Mariji je Bog darovao nas. Josip neka nas brani u ovom svijetu koji ne zna Boga, koji mrzi Boga. Josip nam je potreban da nas štiti i brani, i tako neka bude - poručio je p. Marko u svojoj homiliji.

Večernju misu je predvodio također p. Marko u suslavlju sa župnikom i biskupijskim kancelarom vlč. Marinom Miličevićem.

Proslavi je prethodila trodnevica.

Hrvatsko kulturno-umjetničko društvo „Široka Kula“
Široka Kula 12, 53201 Lički Osik

Poštovani!

Ovim putem želimo Vas upoznati s činjenicom da je 14. prosinca 2013. godine u Područnoj školi Široka Kula, održana Osnivačka skupština i osnovano **Hrvatsko-kulturno umjetničko društvo „Široka Kula“** koje za cilj ima promicanje kulturno-umjetničke djelatnosti i očuvanje kulturne i povijesne baštine. Jedan od bitnih ciljeva jest i povezivanje Kuljana raseljenih diljem Hrvatske i svijeta, budući je Široka Kula zbog siromaštva, posljedica Drugog svjetskog rata i opće poznatih zbivanja u Domovinskom ratu dovedena na rub nestanka, te trenutno broji svega 116 stanovnika, uglavnom starije životne dobi.

Društvo aktivno djeluje u folklornoj i tamburaškoj sekciji, a ima u planu pokrenuti djelovanje pjevačkog zbora, literarne, dramske i likovne sekcije, te etno radionice.

Jedan od prvih planova, a na čijoj realizaciji se aktivno radi, jest sudjelovanje na Županijskoj smotri folkloru u Otočcu, gdje bi se prvi put predstavili u javnosti, te sudjelovanje na drugim manifestacijama u Županiji i Republici Hrvatskoj.

Kako bi bilo što od ovoga mogli izrealizirati potrebna nam je prije svega financijska pomoć. Stoga koristimo ovu priliku da Vas zamolimo da pomognete rad novoosnovanog Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva „Široka Kula“ budući da samo radom i zajedničkim snagama možemo sačuvati tradicijsku kulturu i običaje našega naroda od trajnog zaborava.

Ukoliko imate bilo kakvih prijedloga ili sugestija, želite sudjelovati u radu pojedinih sekcija, odnosno na bilo koji način svojim djelovanjem doprinijeti radu Hrvatskog kulturno-umjetničkog društva „Široka Kula“ pozivamo Vas da se javite na e-mail adresu: hkuds.kula@gmail.com

Svoje priloge možete uplatiti na sljedeći IBAN: **HR62 23400091110640965**
OIB: **37692844332**

Zahvaljujemo se i srdačno Vas pozdravljamo!

Široka Kula, ožujak 2014. godine

Predsjednica Skupštine
HKUD-a „Široka Kula“
Mondica Rukavina
1
M. Rukavina

PUTOVIMA SVETACA - PADOVA

U noći s petka na subotu pedesetak hodočasnika iz naše župe krenulo je s župnikom Lukom Blaževićem na hodočašće u Padovu posjetiti prebivališta naših omiljenih svetaca: Sv. Antu Padovanskog i Sv. Leopolda Bogdana Mandića.

Rano ujutro u 7 sati stigli smo u svetište svetoga Leopolda Bogdana Mandića. Tamo smo se susreli s ostalim hodočasnici- cima iz Zagreba, Bjelovara, Svete Nedjelje i Jastrebarskog kako bi svi zajedno sudjelovali na svim pobožnostima koje su nam bile u planu, a sve zajedno kao stručno vodstvo vodio nas je otac Ivan Bradarić sa Svetog Duha iz Zagreba koji je doveo i svoje hodočasnike.

U 7 sati uslijedila je sveta misa koju je predvodio p. Ivan Bradarić u suslavlju sa našim župnikom i svećenicima koji su doveli svoje vjernike. Nakon svete mise razgledali smo svetište svetog Leopolda. Svi su imali priliku vidjeti gdje je spavao, ispovijedao te također oltar naše nebeske majke koji je ostao netaknut za vrijeme bombardiranja u Drugom svjetskom ratu, kao i ispovjedaonica u kojoj je sv. Leopold Bogdan Mandić neumorno satima ispovijedao sve one koji su došli k njemu tražiti pomoć.

Nakon posjeta svetištu svetoga Leopolda Bogdana Mandića svi smo zajedno krenuli u baziliku sv. Justine. Sv. Justina bila je djevica i mučenica u najranijim počecima kršćanstva, u 3.stoljeću te se hrabro suočila sa svim prijetnjama Božjih neprijatelja i sačuvala kršćansku snagu, podnijevši mučeništvo. Tamo smo čuli od p. Bradarića zašto je uopće sagrađena tako velika crkva te kakvu ulogu ima u njoj grob svetog Luke evanđelista. Sv. Luka je bio liječnik koji je pomagao braći koja trpe u njihovim tjelesnim i duhovnim bolestima, a rječju nam je slikovito opisao radosnu vijest evanđelja.

Zatim smo krenuli u baziliku sv. Antuna Padovanskog gdje nam je p.Barbarić pričao o životu i djelu sv. Antuna Padovan-

skog, suvremenika sv. Franje. Rođen je u Portugalu 1195.god., a posljednje godine života proveo je u Padovi. Poznate su njegove korizmene propovijedi kojima je snažio vjernike svojim riječima, te mu je jezik ostao neraspadnut i njegove se relikvije čuvaju u bazilici sv. Antuna. Posjetili smo i obišli baziliku i grob sv. Antuna. Kako se u tim danima sv. Antun nije dobro osjećao te je osjetio da mu se bliži kraj, njegova su ga franjevačka braća odvela, kako bi se odmorio i oporavio, u Camposampiero. Sv. Antun se zaželio vratiti u svoju omiljenu crkvu sv. Marije u Padovi gdje je tako žarko propovijedao. Na tom putu umro je u Arcelli, kraj

Padove gdje je sagrađeno svetište kao mjesto preminuća sv. Antuna. Zbilo se to godine 1231., 13.lipnja, a sv. Antun imao je tek 36 godina. U trenutku smrti izgovorio je riječi: Vidim svoga Gospodina!

Hodeći putevima sv. Antuna, u posljedopodnevnim satima obišli smo i mjesto preminuća sv. Antuna u Arcelli. Posjetili smo i Camposampiero - svetište viđenja i svetište oraha. Sv. Antun se prikazuje na slikama kako drži dijete Isusa u naručju jer je vlasnik tog zemljoposjeda, vidjevši svjetlost u njegovoj sobi, imao viđenje sv. Antuna s djetetom Isusa u naručju. Sv. Antun je tražio da mu sagrađe kućicu na obližnjem orahu gdje je boravio u samoći i molio se Bogu, a na tom mjestu je sagrađena kapelica. Pokraj crkve nalazi se prekrasan drvo- red s križnim putem sv. Antuna. Ispunjeni duhom i milošću sv. Antuna, krenuli smo na put u lijepu našu, zahvalni Bogu što nas je pratio prelijepi sunčan dan.

MOŽE LI SE TKO PREPOZNATI?

Mušaluk 1992. Godine. Djeca sa svojim učiteljima.

„Živimo u svijetu u kojem ljudi olako odbacuju svoje križeve“

Intervju s Blankom Vlašić

Zajedno sa svim vjernicima svijeta iščekujete Veliki tjedan i Uskrs. Možete li podijeliti barem dio vlastitog promišljanja o najvećem katoličkom blagdanu, drukčijem i većem od svega?

VLAŠIĆ: Uspoređujem vlastiti hod u vjeri u odnosu na prošli Uskrs. Svjesna sam koliko drukčije, zrelije promišljam, ali ne usuđujem se reći da sam zrela vjernica. Jer što više čovjek uranja u vjeru, otkriva više toga na čemu je potrebno raditi. Uviđam kako je riječ o cjeloživotnom putu. Bit svake korizme i Uskrsa je uzeti križ i nositi ga, kako je Isus i rekao, da onaj tko ne uzme svoj križ i ne pođe za njim ne može biti njegov učenik. Živimo u svijetu u kojem ljudi olako odbacuju svoje križeve. Sve je podređeno uživanju i zabavi. Ne treba se čovjek zatvoriti i nametati si križeve koji nam nisu dani, ali

potrebno je uzeti ono što dolazi sa svakodnevicom, nikako ne bježati od toga. Potrebno je otkriti zbog čega je baš taj križ namijenjen nama, koja je njegova svrha, kakvi po njemu moramo postati. Križ je potrebno prihvatiti uzdignute glave, bez skrivanja od samih sebe i poteškoća, jer jedino tako možemo otkriti važne odgovore. Dirne me svaki križni put. Veselim se Velikom tjednu. Uskrs sam ranije doživljavala kao blagdan s običajima, poput bojanja jaja, ali riječ je o dubokom otajstvu, koje nas konstantno izaziva da uronimo još dublje...Svatko dočekuje Uskrs na svoj način, u osobnim odricanjima. To je zapravo radosno vrijeme, jer na kraju ipak slavimo pobjedu života nad smrću – uskrsnuće.

Preuzeto iz Glasa koncila

DAROVI ZA CRKVU

od zadnjeg broja „Providnosti“

Mušaluk

Kata Biljan 150 kn
Petar Biljan 100 kn
Grgo Butković 50 kn
Katica Butković 50 kn
Jure Butković 150 kn
Ljuba Orešković 100 kn
Luka Lisac 200 kn
Milka Kljajić 100 kn
Božica Šimatović 50 kn
Manda Lisac 50 kn
Ante Horvatović Car 50 kn
Katica Rukavina 200 kn
Nikica Horvatović 200
Martin Hečimović 200 kn
Mile Butković 100 kn
Nikola Biljan 200 kn
Anka Grgurić 100 kn
Pere Perčević 200 kn
Joso Štimac 200 kn
Ante Potnar 100 kn

Lički Osik

Nikica Šušić 600 kn
Martin Orešković 200 kn
Željko Božić 100 kn
Mile Krbavac 100 kn
Luca Krbavac 100 kn
Anka Katalin 400 kn

Budak

Ivica Lenić 100 kn
Zdenka Fajdić 100 kn
Milan Nikšić 100 kn
Marija Sokolić 100 kn
Nikola Krpan 500 kn
Jure Fajdić 50 kn
Mile Fajdić 200 kn
Ivan Jamičić 200 kn
Pajo Jamičić 200 kn
Denijel Laptoš 100 kn
Ivan Cvetrežnik 200 kn

Vukšić

Milan Šimac 200 kn
Joko Zalović 100 kn
Nikola Rendulić 200 kn
Kata Rast 200 kn
Ivan Horvatović 50 kn
Mile Marković 100 kn

Široka Kula i Kulska cesta
Marko Nikšić 100 kn
Branimir Vojvodić 100 kn
Ivica Štimac 200 kn
Marko Ribić 300 kn
Mile Nikšić 100 kn
Nikola Papić 50 €
Ivica Butković 200 kn
Dragica Pavletić 100 kn

Lički Osik – NASELJE

Barić Alfozija 150 kn
Josip i Anita Sokolić 100 kn
Nikola Ratković 100 kn
Dragan Jamičić 100 kn
Marija Krbavac 100 kn

Manda Perković Gara Urije 100 kn
Stipe Eva Orešković Novoselija 200 kn
Jure Binički – Mušaluk - 100 CAN
Marko Marković – Gospić - 200 kn
Luka Božić – Budak - 50 CAN
NN 600 kn
Marin Smiljanić – Geneva 50 €
Mića Pavičić – Budak – 200 kn
Katica Rukavina – Mušaluk – 150 kn(za Caritas)
Terezija Pezelj – Gospić – 150 kn
Jure i Marija Nikšić – ŠK - 500 kn
Anna Marie Devčić – Gospić – 300 kn
Anka Lovrečki – Klanjec – 200 kn
Joža Želender – Ljubljana - 300 e
Stjepan Grospić- Gospić - 50 e
Manda Perković-Gara 100 kn (za Caritas)
obitelj Asić – Gospić – 200 kn

Tome i Kata Matanić – Riječka 500 kn
obitelj Dragana Crnković Budak – 500 kn
obitelj Hećimović 100 kn
obitelj Lulić 100 kn
Ankica i Jure Potnar 100 kn

obit. Vojvodić 200 kn
Katica Žegarac 100 kn
Milan Nikšić Vukava 200 sch
N.N. 160 kn
Ana Asić Zagreb 50 e
Damir Kerin Zagreb 400 kn

DAROVALI ZA MISIJE U KONGU

župa Bibinje 3.500 kn
Tihomir Crnković 200 kn
Mirela Miočević 200 kn
Ružica Miletić 100 kn
Martina Biljan 300 kn
Ivica Tomljenović Golub 400 kn
Marko Sokolić Maki 100 Eura
Ivica Sokolić 50 Eura
Marica Hećimović 200 kn
Andrijana i Tomislav Klarić 200 kn
Katica Marković 100 kn
obitelj Maračić 30 Eura
Ankica Uzelac 100 kn
Jelena Bukovac Seka 150 kn
Ivana Džapić 100 kn
Ivanka Vojvodić 100 kn
Stjepan Grospić 100 Eura
Katica i goran Asić 50 Eura
Joža Želender 300 Eura
Ivica Međugorac 50 Eura
Ankica Ajduković 1.500 kn

Mile Šušić 300 kn
Milica Jerković 200 kn
obitelj Ergotić 100 kn
obitelj Lukes 200 kn
obitelj Ružička 400 kn
Mića Pavičić 100 kn
Draga jukić 50 kn
Ruža Kurevija 50 kn
Jure Nikšić 1.300 kn
N.N. 100 kn
Marinko Babić-„Palir“ 3.000 kn
Nada Butković 50 kn
Marija Nikšić 100 kn
Kata Topić 50 kn
Jelena Poplašen 50 kn
Mara Dolić 50 kn
Ankica Uzelac 100 kn
obitelj Marušić 200 kn
Mira Lisac 100 kn
Mate Fajdić-Šatar 200 kn

NAJAVA DOGAĐANJA U ŽUPI

SVETI MARKO U BUDAKU – 25. travnja 2014. god.

Sveta misa biti će popodne u 17:00 sati. Predvodi fra Stipe Karajica iz Zagreba.

KRIZMA – LIČKI OSIK – 1. svibnja u 11:00 sati.

PRVA SVETA PRIČEST – LIČKI OSIK – 1. lipnja 2014.

DUHOVI – MUŠALUK – 8. lipnja 2014. god.

Sveta misa u Mušaluku u crkvi Duha Svetoga je u 11 sati.